

بررسی همبستگی متغیرهای عمودی نسج سخت با متغیرهای نسج فرم صورت

دکتر طاهره حسینزاده نیک^۱- دکتر لیلا یزدانی دماوندی^۲- دکتر داراب غلامی بروجنی^۳

۱- دانشیار گروه آموزشی ارتوپنسی دانشکده و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دستیار گروه آموزشی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

۳- دستیار گروه آموزشی ارتوپنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف: متغیرهای عمودی صورت بخش عمده‌ای از آنالیز بافت نرم را تشکیل می‌دهند که به لحاظ بالینی مهمترین بخش از زیبایی صورت را شامل می‌شوند. هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی همبستگی بین متغیرهای اسکلتی و دندانی عمودی نسج سخت با متغیرهای نسج نرم صورت می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی تحلیلی و مقطعی، ۴۶ نمونه (شامل ۲۳ دختر و ۲۳ پسر) شرکت کردند. ابتدا در کلینیک یک سری اندازه‌گیری روی صورت این افراد شامل نسبتهاي صورتی عمودی از نمای فرونتال انجام شد. سپس از این افراد، سفالومتری تهیه و فوacial و زوایایی بافت سخت آنها هم اندازه‌گیری گردید. پس از آن همبستگی بین معیارهای بافت نرم و سخت اندازه‌گیری و گزارش شد. همبستگی بین متغیرهای رتبه‌ای با مقیاس Spearman و متغیرهای کمی با مقیاس Pearson بررسی شد.

یافته‌ها: بین برخی از متغیرهای عمودی نسج سخت و نرم همبستگی وجود دارد و در برخی موارد رابطه خطی یافت شد. بین زاویه از بافت نرم با Nasolabial N-Me N-A N-B N-Pog و Lower1 to mandibular plane از نسج سخت همبستگی معنی‌داری وجود دارد. (P<0.00001). بین N-Me نسج نرم و N-Pog نسج سخت، بین N-Me و A-Me نسج نرم با Supraorbital ridge to subnasal از نسج نرم با Subnasal to menton از نسج سخت و بین Subnasal to menton از نسج نرم با A-B نسج نرم با A-Men نسج سخت یافت شد. (R=0.738)

نتیجه‌گیری: در برخی پارامترهای بالینی در بعد عمودی می‌توان معیارهای بافت نرم را جایگزین معیارهای بافت سخت کرد و تشخیص و طرح درمان را در مورد این معیارها بر طبق اندازه‌گیریهای بافت نرم طراحی کرد.

کلید واژه‌ها: سفالومتری - متغیر عمودی - نسج سخت - نسج نرم - همبستگی.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۱۱/۱۴

اصلاح نهایی: ۱۳۸۷/۱۱/۹

وصول مقاله: ۱۳۸۷/۶/۲۸

e.mail: hoseiniti@tums.ac.ir

نویسنده مسئول: گروه آموزشی ارتوپنسی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه

طبیعت به روشنی قابل تشخیص است و تشخیص ناقرینگیهای بزرگ کار دشواری نیست، اما عدم تناسب یا ناقرینگیهای تحت بالینی و تأثیر آنها مدنظر ارتوپنتیست است. توانایی کمی کردن عدم تناسبها پایه سفالومتری را تشکیل می‌دهد که در آن میزان ناهمانگیهای اسکلتی و دندانی اندازه‌گیری می‌شوند. صورت انسان یک موزائیک پیچیده از خطوط، زوایا، پلن‌ها، اشکال، بافتها و رنگهاست. برهمن کنش این عناصر، تنوع نامحدودی از اشکال صورت را

در طول تاریخ مستند و حتی قبل از آن، شواهدی مبنی بر آگاهی انسانها از زیبایی و تناسب صورتی وجود داشته است. تلاش‌هایی برای توصیف نسبتهاي صورت یا بدن با اندازه‌گیری اجزای بدن و ارتباط دادن آنها به عنوان مضریهای از سایر بخش‌های بدن به طور ویژه در کارهای لئوناردو داوینچی در قرن ۱۶ دیده می‌شود. با سود بردن از اندازه‌گیریهای بافت سخت، ارتوپنتیست‌ها به دنبال بررسی بافت نرم پوشاننده صورت افتادند. قرینگی و توازن در